

תת"ע (פתח תקווה) 10649-07-23 - מדינת ישראל נ' אביב ארביב

בית המשפט תעבורה פתח תקווה

תת"ע 10649-07-23 מדינת ישראל נ' ארביב

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא טל פרי

מאשימה
נגד מדינת ישראל

נאשם/מבקש אביב ארביב

החלטה

בהמשך להחלטתי מיום 26.5.24 בבקשת הנאשם לביטול כתב אישום לפי סעיף 5 לחסד"פ, ב"כ הנאשם הגיש טיעונים נוספים בכתב. לאחר שעיינתי בטיעונים שהוגשו לא מצאתי מקום לשנות החלטתי ו/או להיעתר לבקשה, והכל כפי שיפורט להלן.

בהתאם לסעיף 5 לחסד"פ, אין להעמיד אדם לדין יותר מפעם אחת, בשל אותו מעשה, אם כבר הורשע או זוכה בגינו.

כב' השופט קדמי בספרו מגדיר מהו "מעשה" לעניין סעיף 5 ו-149(5) לחסד"פ וקובע שתחולת הכלל מותנית, בקיום "זהות" בין ה"מעשה" שבגינו נשפט כבר הנאשם בעבר ו"זוכה" או "הורשע" לגביו לבין ה"מעשה" המיוחס לו בכתב האישום הנוסף:

"מעשה" לעניין זה משמעו - ה"יסוד הפיזי" שבעבירה. ויודגש המדובר באקטוס ריאוס כולו, ולא ברכיב ה'התנהגות' שבו בלבד... פירושו - כל רכיבי העבירה למעט אלה הנמנים על היסוד הנפשי שבה... טיבה של 'הזהות' הדרושה בין שני 'המעשים' (זה שבגינו הנאשם כבר נשפט בעבר, וזה שמיוחס לו בכתב האישום הנוסף ו'שכנגדו' מועלית הטענה), הינו כדלקמן:...'מעשים' ייחשבו זהים לעניין זה, אם כל רכיביו של האחד כלולים במשנהו. אשר על כן: גם אם כלל אחד המעשים רכיבים 'נוספים' על אלה של משנהו-עדיין המעשים 'זהים'. כלל כל אחד

מן המעשים רכיבים נוספים על אלה שמהם מורכב משנהו - אין המעשים זהים; וזאת גם אם 'חלק' מהרכיבים חוזר בשני המעשים" (י. קדמי, סדר הדין בפלילים, חלק שני, כרך א, תשס"ט-2009, ע"ע 1305-1306).

כאמור, באירוע מיום 28.5.23 יוחסו לנאשם שלוש עבירות. האחת, עבירת שימוש/אחיזה בטלפון נייד בזמן נהיגה. בגין עבירה זו המבקש שילם את הקנס ובכך הודה הורשע ונשא את עונשו. בתיק שלפניי, הואשם בשתי עבירות נוספות, עבירת נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע ועברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו, ובעבירת נהיגה ברכב שרישיון הרכב פקע בתקופה העולה על שנה.

על פי ההלכה הפסוקה, גם אם מדובר באותו אירוע, ושלוש העבירות מחייבות יסוד של נהיגה, הרי שבכל אחת מהן ישנם רכיבים נוספים, ומכאן, שאין מדובר באותו "מעשה".

בעניין זה נקבע בפסיקה בעפ"ת (חי') 37367-12-20 אלעאל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 29.12.20):

"היסוד ההתנהגותי של "הנהיגה" באותו מועד, אכן זהה בשני כתבי האישום. אלא שאין זהות בשאר היסודות העובדתיים המהווים את העבירות, שכן בעוד שבכתב האישום הראשון דובר ביסודות עובדתיים של "אי חבישת קסדה", הרי שבכתב האישום בו עסקינן, קיים היסוד העובדתי של "נהיגה ללא הוצאת רישיון מעולם וללא ביטוח", בשל כך אין מקום לטענה "כבר הורשעתי" ובצדק קבע בית משפט קמא את שקבע.

יש לציין כי בע"פ (ת"א) 1844/81 בצלאל קהלני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פ"ד תשמ"ב(2) 441 בית משפט המחוזי דחה את בקשתו של הנאשם לביטול כתב האישום מהטעם שאין זהות בין העבירות; שכן בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, הנסיבה - "העדר רישיון נהיגה" ואילו בעבירה של נהיגה בזמן פסילה הנסיבה - איסור לנהוג בזמן פסילה.....לאור האמור לעיל, משהואשם בעבירות שונות ומשמדובר במעשה הכולל נסיבות שונות, דין הטענה "כבר הורשעתי" להידחות".
(ההדגשות שלי : ט.פ.).

נוכח האמור, וכפי שצינתי בהחלטתי הקודמת, על אף שהעבירות שביצע הנאשם התרחשו באירוע נהיגה זהה, הרי שאין מדובר באותם מעשים, אלא בעבירות שונות הכוללות רכיבי עבירה נוספים, ומשכך, אין זהות בין העבירות ואין מדובר באותו מעשה.

מכל האמור, הבקשה לביטול כתב האישום משבה ונדחת.

נקבע להקראה ליום 4.12.24 בשעה 9:00.

עמוד 2

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, ה' תשרי תשפ"ה, 07 אוקטובר 2024,
בהעדר הצדדים.